

BOŽIĆNA PORUKA NADBISKUPA ZAGREBAČKOGA KARDINALA JOSIPA BOZANIĆA

OSOBNI SUSRET S BOGOM - NAJKRAĆI PUT DO RADOSTI

1. Pred proslavom otajstva Božića i ove se godine nalazimo sa svime što živimo: sa svojim nadama, svojim dvojbama i nesigurnostima, sa svojim radostima i zadovoljstvima. Vjera, važnost koje smo razmatrali tijekom Godine vjere, urasla je u tkivo naših iskustava i prožela okolnosti koje pokazuju društvene promjene u širokome rasponu od antropoloških do gospodarskih pitanja. U svemu tome nije stran osjećaj da u takozvanoj zapadnoj civilizaciji živimo razdoblje koje ne uspijeva pronaći svježinu; kao da je narušena i iscrpljena nutarnja snaga koja održava cjelinu.

Čini se da baš tu treba tražiti polazišta uznemirujućih tragova nesuglasica koje lako prelaze u sukobe svake vrste. Ispod površinskoga sloja vidi se nametljiva sebičnost koja na sve suptilniji način promiče model međuljudskih odnosa u kojima čovjek želi vladati nad drugim čovjekom, uvjetovati ga i iskorištavati. Sve to rađa plodovima međusobnih razilaženja, udaljavanja i razdora.

Tomu se suprotstavlja otajstvo Božića. Ono je puno više od prigodnoga slavlja po kojem bi se uspjelo oživjeti lijepe osjećaje i na trenutak pobjeći od težine svakidašnjih briga. Božić je poveznica, točka ponovnoga početka, da bi se bolje razumjela vrijednost ljudske osobe i stvorenoga svijeta, kao i vrijednost ljudske povijesti. Kristovo utjelovljenje je uporište za nove polete, i nakon kušnja i poraza. Božić je susret Boga i čovjeka.

Darovana nam je mogućnost življenja susreta s Bogom

2. Sva ljudska čežnja za ispunjenjem i radošću u konačnici teži prema susretu s Bogom. On naime sažima pitanja o svijesti koju čovjek ima o sebi, o svome postojanju i djelovanju. U svjetlu rođenja Djeteta vidimo značenje početka života i važnost trajne čovjekove upućenosti na smisao početka. Odmicanje i odvajanje povijesti pojedinca i naroda od Boga, odvaja nas od otajstva života. Često se misli da je čovjek nemiran samo kada ne poznaje cilj, ali nas iskustvo uči da je čovjek izgubljen i kada gubi polazište.

Ljepota Božića leži baš u toj istini da je u Isusu susret početka i završetka, odnosno završetka koji je novi početak s Bogom. Jer, početak života nalazi se u Životu, a nipošto u ideologijama koje izražavaju svoja mišljenja o njemu ili ga tumače prema vlastitim prohtjevima. Dokidanje vrijednosti tog božansko-ljudskoga susreta kao plod donosi žrtvovanje stvarnosti i istine koje čovjeku daju radost.

Otajstvom utjelovljenja Božjega Sina, rođenjem Isusa Krista, objavljena nam je i darovana mogućnost življenja tog susreta. Razlog naše radosti i zahvale nalazi se u daru Božjega dolaska nama ususret. Božić je navještaj izloženoga Boga u tijelu slabašnoga Djeteta. Božić je navještaj Boga koji poziva na susret s našim tijelom, duhom, razumom i osjećajima. Posrijedi je događaj koji spaja Božju slobodu i ljubav darivanja s ljudskom slobodom prihvatanja. Taj događaj teologija naziva čudesnom, neizrecivom razmjenom. Tu uzajamnu velikodušnost dočaravaju nam jaslice.

Susret razvija osjetljivost za potrebe bližnjih

3. Na četrdesetak mjesta papa Franjo u svojoj apostolskoj pobudnici »Radost evanđelja« (Evangelii gaudium) spominje susret i susretanja. Štoviše, već prva rečenica povezuje te dvije stvarnosti: »Radost evanđelja ispunja srce i cijeli život onih koji se susreću s Isusom«. Zato Papa poziva svakog kršćanina, bez obzira u kakvim okolnostima živio, da u ovome vremenu obnovi osobni susret s Kristom ili da odluči susresti se s Bogom i Boga tražiti bez prestanka. Nitko nema razloga misliti da taj poziv nije za njega, jer nitko nije isključen iz radosti koju je donio Isus (usp. EG, 3).

Događaj susreta odlikuje se nesebičnošću i zajedništvom onih koji se susreću; dokida strah, otvara prostore onima koje su drugi isključili; očituje milosrđe i služenje kao način življenja; uvijek iznova skreće pozornost na dar i potiče na darivanje. Susret razvija osjetljivost za potrebe bližnjih. Osim toga, s pomoću susreta nošeni smo onkraj svojih ljudskih granica i dopiremo do srži vlastitoga bića.

U Crkvi i društvu trebaju nam susreti, razgovori

4. Draga braćo i sestre, osjećamo da nam u Crkvi, a posebice u hrvatskome društvu trebaju istinski susreti, razgovori, zajednička traženja i nastojanja. Suočeni smo s novim potrebama za susretima, iskrenim dijalogom. Dobro je izaći iz sebe i povezati se s drugima. Susret zahtijeva odricanje od sebičnosti, veće poznavanje drugih, blagost i dobrostivost; jasnoću vlastitoga identiteta.

Čovjek je rođen za susret i svako udaljavanje od njega narušava, ne samo njegov izvorni poziv, nego nagrđuje i sliku koju je Bog po ljudima ostavio svijetu. Ali, treba reći i to da se dobri plodovi susreta ne mogu očekivati tamo gdje je polazište nepoštivanje drugoga i sebičnost,

zlonamjernost ili neistina. O tome svjedoče biblijske stranice vezane uz Kristov dolazak na svijet.

Susret nije svediv na izvanjski događaj, nego u sebi nosi ono što papa Franjo naziva »mistikom« zajedničkoga življenja, da bi se ono oblikovalo u sveto hodočašće (*usp. EG, 87*). Mistika je vezana uz misterij, uz otajstvo, uz objavu i poziv. Iz susreta nastaje prihvaćanje bližnjega, oslušivanje njegovih potreba i rađa se solidarnost. Bez otajstva, bez povezanosti s vrijednostima koje ne izvire iz čovjeka, takav je susret teško ostvariv.

Župa – istinsko susretište svih koji traže Boga

5. Susret je izazovna stvarnost za vrijeme u kojemu živimo. Toliko je toga što očituje raznolikost sredstava za pogodovanje razvijanju susreta. I dok na svim razinama osjećamo sve šire mogućnosti uporabe novih sredstava, da bismo bolje komunicirali, vidimo da je u opasnosti i sama vrijednost susreta. Zbog toga stavljamo poseban naglasak na susrete koji se događaju u krilu župne zajednice. Župa treba očitovati predivnu mrežu raznih vjerničkih susreta. Pozivam sve da porade na tome kako bi naši župni prostori bili istinska i ugodna susretišta braće i sestara u Kristu, uvijek otvorena svima koji traže Boga, jer nitko nije isključen iz radosti koju donosi Isus.

Pokrenuta i dobro prihvaćena inicijativa kateheza za odrasle, organizirana po župama Zagrebačke nadbiskupije, omogućuje vjernicima da se susreću, da zajedno produbljuju određene teme, da izmjenjuju misli i stavove, da se međusobno bolje upoznaju, da grade zajedništvo, kako bi bili jedni drugima od potpore u vjerničkom životu i svjedočenju. Naime, »istinska vjera u utjelovljenog Božjeg Sina je neodvojiva od sebedarja, od pripadnosti zajednici, od služenja, od pomirenja s drugima« (*Papa Franjo, EG, 88*).

Evandjelje ima svoju društvenu dimenziju. Današnji nam svijet nameće obrambene stavove: sumnjičavost, nepovjerenje, strah od drugih, strah da ćemo izgubiti svoju privatnost. Nasuprot tome kršćanski nas ideal poziva na nadilaženje tih zapreka. Kršćanin je po vjeri pozvan uvijek se iznova upuštati u rizik susreta s drugim, s njegovim radostima i nadama, bolima i tjeskobama.

Tko se zatvara, ostaje uskraćen za ljepotu susreta

6. Dok u našoj hrvatskoj domovini često slušamo vapaje za razumijevanjem, za osjetljivošću i za sigurnošću, nismo oslobođeni onih gibanja koja se opiru preobražavajućemu Susretu, začetomu u krilu Blažene Djevice Marije i rođenom u Betlehemu. On nije došao samo za neke, nego za sve, a susret s Njim se događa u svakome srcu koje prihvaća svjetlo Istine.

Slavlje Rođenja Gospodinova traži otvorenost, jednostavnost i poniznost. Onaj tko se zatvara u sebe ostaje uskraćen za ljepotu susreta. Onaj tko ne ljubi bližnje, ostaje u tami (*usp. 1 Iv 2, 11; 3, 14*) i nije upoznao Boga. Time propušta mogućnost upoznavanja drugih ljudi, dok nas je Bog došao zbližiti, dopuštajući da budemo i pastiri i mudraci, čas u neočekivanome pjevu Bogu na slavu, čas u dubokom klanjanju Djetetu u jaslama.

Božić pokazuje da nije riječ o nejasnome odnosu čovjeka i Boga, nego o nečemu sasvim novom, što daje sigurnost u trenucima tame i neizvjesnosti. Svi koji u poniznosti susretnu Dijete Isusa nalaze radost i šire mir. Zato sve vas, dragi vjernici, misleći posebno na sve koji trpe i osjećaju težinu života, pozivam na osobni susret s Božićem, a to je najkraći put do radosti – za nas osobno i za ljude koje susrećemo.

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

Svim vjernicima i ljudima otvorenima za Božju ljubav; obiteljima, očevima i majkama, djeci i mladima, djedovima i bakama, svima od srca želim:

Sretan i blagoslovljen Božić te radosnim susretima s Bogom ispunjenu novu 2014. godinu.

Kardinal Josip Bozanić

nadbiskup zagrebački

U Zagrebu, o Božiću 2013. godine.